

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

23 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:
președinte – Petru Ursache,
judecătorii – Petru Moraru, Ghenadie Nicolaev, Nadejda Toma și Constantin Alerguș,

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 septembrie 2016, declarat de inculpatul

Cojocari Daniăl Xxxxxx, născut la xx xxxxx
xxxx, originar și domiciliat s. XXXXXXX,
r-nul Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 22.01.2015 - 01.06.2015;

Instanța de apel: 15.06.2015 - 21.09.2016;

Instanța de recurs: 29.11.2016 - 23.05.2017.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca din 01 iunie 2015, Daniăl Cojocari a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 157 Cod penal, la 2 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, iar în temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pentru perioada probațiunii de 2 ani.

Daniăl Cojocari a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, din motiv că nu a fost constatată existența faptei infracțiunii.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat în fapt că, Daniăl Cojocari la 17 noiembrie 2014, aproximativ la ora 10.00, în s. XXXXXXX, r-nul Xxxxx, după ce împreună cu tatăl său, Arcadii Cojocari au consumat băuturi alcoolice, în timpul certei cu ultimul, din cauza că ambii doreau să lucreze cu aceeași seceră, ținând de mânerul uneltei, iar Arcadii Cojocari ținea și el cu ambele mâini de seceră, lama acesteia fiind îndreptată spre ultimul și fiecare trăgea la sine, a luat mâinile de pe mânerul secerii și ascuțișul acesteia s-a înfipt în regiunea abdomenului lui Arcadii Cojocari, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 248 „A” din 20 noiembrie 2014, vătămări corporale grave.

Daniăl Cojocari a fost învinuit de organul de urmărire penală pentru faptul că, pe parcursul anilor 2013-2014, de mai multe ori, cu caracter continuu, intenționat a manifestat violență fizică și psihică față de membrii familiei sale, tatăl Arcadii Cojocari și mama Silvia Cojocari, cu scopul de a-i intimida pe ultimii și a

le provoca suferințe psihice puternice condiționate de epuizarea emoțională adusă onoarei, cinstei și demnității, produse prin insulte, injurii, calomnii, defăimări, aprecieri nefavorabile și nejustificate.

3. Procurorul, a contestat cu apel sentința solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Daniâl Cojocari să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal, la 10 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis;

- art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

În conformitate cu art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumulul parțial al pedepselor aplicate lui Daniâl Cojocari să-i fie stabilită pedeapsa definitivă 12 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

În motivarea apelului a invocat că, recalificarea acțiunilor lui Daniâl Cojocari din prevederile art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal în art. 157 Cod penal, este neîntemeiată, deoarece atât în cadrul urmăririi penale, cât și în instanța de judecată s-a stabilit cu certitudine, că inculpatul a inițiat un conflict cu tatăl său, Arcadii Cojocari, din motiv că Daniâl Cojocari nu dorea să plece la vecin după seceră, fapt care l-a nemulțumit pe acesta și el a început a trage seceră de la tatăl său, acționând astfel cu intenție indirectă, a prevăzut cauzarea leziunilor corporale și a admis survenirea acestora, iar argumentul primei instanțe precum că acțiunile lui Daniâl Cojocari din 17 noiembrie 2014, în rezultatul căror s-a produs vătămarea corporală gravă a părții vătămate Arcadii Cojocari, nu au fost intenționate, este neîntemeiat.

Or, totalitatea probelor administrate la dosar confirmă cert că Daniâl Cojocari a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal.

Cu referire la achitarea lui Daniâl Cojocari de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, apelantul a indicat că, afirmațiile primei instanțe referitor la faptul că „învinuirea în cazul de față este una generală și nu este clară, indică perioada de timp 2013-2014 în care inculpatul ar fi săvârșit infracțiuni de violență domestică față de părinții săi, fără indicarea unui act concret de violență în familie, iar dosarul nu conține probe concrete și incontestabile care ar confirma că un asemenea act ar fi avut loc”, au un caracter declarativ deoarece inculpatul fiind audiat a relatat, că din anul 2006 locuiește împreună cu părinții în s. Șeptelici, r-nul Soroca.

Pe parcursul acestor ani membrii familiei Cojocari se certau între ei, iar Daniâl Cojocari hărțuiește părinții de fiecare dată când se află în stare de ebrietate alcoolică, se comportă cu aceștia urât, iar la 17 noiembrie 2014 „s-a întâmplat ce s-a întâmplat”.

Astfel, însuși inculpatul a recunoscut faptul că atunci când se află în stare de ebrietate alcoolică, nu-și poate controla emoțiile, se ceartă cu părinții și perioadă îndelungată aplică violență psihică în privința tatălui și a mamei sale pe care o amenință și o alungă de acasă în perioade reci ale anului, strică sticlele de la geamurile casei, săvârșește alte acțiuni îndreptate întru a speria părinții.

Faptele date au fost confirmate de martorul Gheorghe Procopii, declarațiile

căruia de către prima instanță au fost lăsate fără apreciere, însă care a ținut cont de declarațiile părților vătămate Arcadii Cojocari și Silvia Cojocari, care și-au schimbat declarațiile în cadrul cercetării judecătorești, cu scopul de a-l proteja pe inculpat, luând, în anumite situații, vina asupra lor pentru faptele săvârșite de Daniâl Cojocari.

Prima instanță nu a ținut cont de declarațiile date inițial de Daniâl Cojocari, care în cadrul urmăririi penale a recunoscut integral vina și a relatat că l-a lovit pe tatăl său cu seceră, situație care a fost expusă de inculpat experților în cadrul efectuării expertizei psihiatrice precum și în cadrul audierii în calitate de învinuit.

Deja în cadrul cercetării judecătorești Daniâl Cojocari și-a schimbat declarațiile ajustându-le cu cele a părților vătămate.

A menționat apelantul că, de către prima instanță nu a fost luat în considerație comportamentul inculpatului imediat după săvârșirea infracțiunii or, Daniâl Cojocari nu a încercat să acorde ajutor tatălui său, să solicite echipa de salvare sau într-un alt mod să acorde un ajutor medical, acesta a preferat să plece de la domiciliu fără a se interesa de situația precară în care a rămas partea vătămată Arcadii Cojocari.

Vina în săvârșirea infracțiunilor incriminate lui Daniâl Cojocari este dovedită și prin materialele prezente în cauza penală și anume: raportul de expertiză medico-legală nr. 248 „A” din 20 noiembrie 2014; declarațiile medicului-legist Nicolae Rusu; procesul-verbal de cercetare la fața locului din 17 noiembrie 2014; copiile materialelor înregistrate în Registrul nr. 2 de evidență a altor informații cu privire la infracțiuni și incidente sub nr. 3842 din 15 iulie 2013 și nr. 7107 din 14 decembrie 2013; actul de expertiză psihiatrico-legală (narcologico-legală) de ambulatoriu nr. 01a-2015 din 06 ianuarie 2015.

Circumstanțe atenuante nu au fost stabilite, ca circumstanță agravantă a fost reținută săvârșirea infracțiunii de către o persoană care se afla în stare de ebrietate alcoolică, mai mult la locul de trai inculpatul se caracterizează negativ, deseori intră în conflict cu familia, face abuz de băuturi alcoolice.

Subsidiar a indicat apelantul că, prima instanță unilateral a examinat cazul, nu a verificat sub aspectul pertinentei, veridicității, concludenței și utilității probele prezentate de partea acuzării, luând la bază declarațiile inculpatului, nu a apreciat critic poziția dublă a părților vătămate, care pentru a proteja feciorul de pedeapsa penală, au recurs la schimbul de declarații în favoarea inculpatului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 septembrie 2016, a fost admis apelul, casată total sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Daniâl Cojocari a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal, la 6 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis;

- art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

În conformitate cu art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate i-a fost stabilită pedeapsa definitivă 7 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

Pentru a se pronunța, instanța de apel a constatat în fapt că, Daniâl Cojocari

pe parcursul anilor 2013-2014 de mai multe ori, cu caracter continuu, intenționat a manifestat violență fizică și psihică față de membrii familiei sale, tatăl Arcadii Cojocari și mama Silvia Cojocari, cu scopul de a-i intimida pe ultimii și a le provoca suferințe psihice puternice condiționate de epuizarea emoțională adusă onoarei, cinstei și demnității, produse prin insulte, injurii, calomnii, defăimări, aprecieri nefavorabile și nejustificate.

Tot el, la 17 noiembrie 2014, aproximativ la ora 10.00, continuându-și acțiunile criminale de intimidare a membrilor familiei, aflându-se în conflict verbal cu tatăl Arcadii Cojocari, intenționat i-a aplicat acestuia o lovitură cu secera în regiunea abdomenului, cauzându-i astfel conform raportului de expertiză medico-legală nr. 248 „A” din 20 noiembrie 2014, vătămare corporală gravă.

În motivarea soluției adoptate instanța de apel a indicat că, vina inculpatului în faptele incriminate se demonstrează prin declarațiile părților vătămate și a martorilor și prin probele scrise ale cauzei penale, care au fost cercetate în cadrul ședinței instanței de apel, și anume: ordonanța de începere a urmăririi penale din 17 noiembrie 2014 în baza art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal (f.d.1, vol.I); procesul-verbal de sesizare despre săvârșirea infracțiunii din 17 noiembrie 2014 (f.d.7, vol.I); comunicarea telefonică din 17 noiembrie 2014 (f.d.8, vol.I); procesele-verbale de cercetare la fața locului din 17 noiembrie 2014, cu planșe ilustrative (f.d.10-18, 19-20, 21-22, vol.I); procesul-verbal de audiere a victimei Silvia Cojocari din 17 noiembrie 2014 (decedată la 23 septembrie 2015) (f.d.25, vol.I); procesul-verbal de audiere a părții vătămate Arcadii Cojocari din 20 noiembrie 2014 (f.d.34-35, vol.I); procesul-verbal de audiere a părții vătămate Silvia Cojocari din 19 noiembrie 2014 (f.d.39-40, vol.I); raportul de expertiză medico-legală nr. 248 „A” din 20 noiembrie 2014 (f.d.46, vol.I); actul de expertiză psihiatrico-legală în condiții de staționar nr. 01a-2015 din 06 ianuarie 2015 (f.d.56-57, vol.I); certificatul privind componența familiei lui Daniâl Cojocari (f.d.77, vol.I); raportul-caracteristică eliberat în privința lui Daniâl Cojocari (f.d.82, vol.I); copia de pe comunicarea telefonică din 15 iulie 2013 (f.d.84, vol.I); copia cererii depusă de Arcadii Cojocari la 15 iulie 2013 (f.d.85, vol.I); avertizarea în privința inculpatului Daniâl Cojocari din 15 iulie 2013 (f.d.89, vol.I); copia de pe comunicarea telefonică din 14 decembrie 2013 (f.d.93, vol.I); copia de pe cererea din 14 decembrie 2013 (f.d.96, vol.I); copia procesului-verbal cu privire la contravenție din 24 decembrie 2013 în privința inculpatului Daniâl Cojocari (f.d.104, vol.I); procesul-verbal de audiere a bănuitului Daniâl Cojocari din 17 noiembrie 2014 (f.d.112-113, vol.I); cererea adresată de Arcadii Cojocari procurorului r-nului Soroca din 14 ianuarie 2015, prin care indică că îl iartă pe fiul său Arcadii Cojocari și nu are careva pretenții față de ultimul (f.d.128, vol.I); procesul-verbal de prezentare a materialelor dosarului învinuitului și apărătorului (f.d.135, vol.I); declarațiile martorilor Leonid Curoșu, Valentina Curoșu, Vladimir Madonici, Svetlana Procopii, Gheorghe Procopii, Oleg Procopii, Lidia Cojocari, Tatiana Ghervas, depuse în ședința de judecată a primei instanțe (f.d.179, 181, 183, 185, 195-196, 198-199, 201, 203-205, vol.I); inculpatului Daniâl Cojocari depuse în ședința de judecată a primei instanțe (f.d.212-213, vol.I); părților vătămate Arcadii Cojocari și Silvia Cojocari, depuse în ședința de judecată a primei instanțe (f.d.160-151, 174-175, vol.I).

Astfel, instanța de apel a indicat că, prima instanță nu a supus verificării declarațiile părților vătămate Silvia Cojocari și Arcadii Cojocari depuse în cadrul urmăririi penale, imediat după cele întâmplate, a martorilor audiați Leonid Curoșu, Svetlana Procopii și Gheorghe Procopii, probe care sunt admisibile și au valoare probantă.

La fel, prima instanță a lăsat fără apreciere și faptul că, Daniâl Cojocari la 17 noiembrie 2014, fiind audiat în calitate de bănuit, în prezența apărătorului a recunoscut că i-a cauzat tatălui său leziuni, și anume că în urma unui conflict s-a enervat, a luat secera de lângă pat și i-a aplicat o lovitură în regiunea abdomenului (f.d.112-113, vol.I).

Fiind audiat în calitate de învinuit în prezența apărătorului, Daniâl Cojocari a declarat, că îi este clară învinuirea, vina o recunoaște integral, susține declarațiile date anterior (f.d.116, vol.I).

La informarea învinuitului și apărătorului despre terminarea urmăririi penale și prezentarea materialelor de urmărire penală, cereri sau demersuri de la învinuit și apărător nu au parvenit (f.d.134-135 vol.I).

Având în vedere cele enunțate supra, instanța de apel a reținut că, soluția primei instanțe referitor la încadrarea acțiunilor inculpatului din prevederile art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal în art. 157 Cod penal, este neîntemeiată și contravine circumstanțelor stabilite pe cauză.

Mai mult, instanța de apel a indicat că, deși prima instanță a ajuns la concluzia de a încadra acțiunile inculpatului în baza art. 157 Cod penal, în partea descriptivă a sentinței, la descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, nu a indicat forma vinovăției, și anume că infracțiunea a fost săvârșită din imprudență, fiind astfel încălcate prevederile art. 394 Cod de procedură penală.

Instanța de apel a stabilit că, Daniâl Cojocari a inițiat un conflict cu tatăl său, Arcadii Cojocari din motiv că primul nu dorea să plece la vecin după seceră, el a început să tragă secera de la tatăl său, acționând astfel cu intenție indirectă, care se manifestă în situația în care persoana își dă seama de gradul prejudiciabil al faptei, prevede urmările ei prejudiciabile, nu dorește, însă admite în mod conștient survenirea acestor urmări.

Intenția i-a apărut spontan din cauza condițiilor, și anume conflictului iscat cu tatăl său și s-a realizat imediat din momentul apariției conflictului între ei.

Astfel, inculpatul a acționat cu intenție, a prevăzut cauzarea leziunilor corporale și a admis survenirea acestora în mod conștient, iar soluția primei instanțe precum că vătămarea corporală gravă a fost produsă din imprudență contravine circumstanțelor constatate în cauză.

Instanța de apel a reținut că, prima instanță neîntemeiat a dispus achitarea lui Daniâl Cojocari pe capătul de învinuire în baza art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, or, din probele verificate de către instanța de apel s-a constatat că: potrivit comunicării telefonice din 15 iulie 2013 de la Cojocari Arcadie, la 15 iulie 2013 feciorul său, Daniâl Cojocari se afla în stare de ebrietate și a sărit la bătaie la mama sa (f.d.84, vol.I); potrivit cererii din 15 iulie 2013, Arcadii Cojocari solicită organelor de drept de a lua măsuri cu feciorul Daniâl Cojocari, care la 15 iulie 2013, aproximativ la ora 11.30, în timp ce se afla la domiciliu în s. Xxxxxxx, r-nul Xxxxx, în urma unui conflict, l-a lovit cu palma peste față, cauzându-i dureri

fizice (f.d.85, vol.I).

Arcadii Cojocari și Silvia Cojocari au confirmat, că la 15 iulie 2013, feciorul lor, Daniâl Cojocari l-a lovit cu palma peste față pe tatăl său, Arcadii Cojocari (f.d.86, 88, vol.I).

Totodată, Daniâl Cojocari a fost avertizat oficial la 15 iulie 2013, fiindu-i aduse la cunoștință prevederile art. 15 al Legii nr. 45-XVI din 01 martie 2007 cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie (f.d.89, vol.I).

Conform comunicării telefonice din 14 decembrie 2015, parvenite de la Silvia Cojocari, Daniâl Cojocari fiind în stare de ebrietate, de o săptămână îi bate pe ea și pe soțul ei și îi amenință cu moartea (f.d.93, vol.I).

Prin cererea din 14 decembrie 2015, Silvia Cojocari solicită organelor de poliție de a lua măsuri cu fiul său, Daniâl Cojocari care permanent servește băuturi spirtoase, îi lovește și îi numește cu cuvinte necenzurate pe ea și pe soțul ei Cojocari Arcadii, din care motiv au părăsit domiciliul (f.d.96, vol.I).

Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție din 24 decembrie 2013, Daniâl Cojocari a fost sancționat cu amendă în mărime de 70 unități convenționale pentru săvârșirea contravențiilor prevăzute de art. art. 69 alin. (1), 78 alin. (2) Cod contravențional, pentru faptul, că la 10 decembrie 2013 în urma unui conflict i-a numit cu cuvinte necenzurate și le-a aplicat lovituri mamei Silvia Cojocari și tatălui Arcadii Cojocari (f.d.104, vol.I).

La fel, instanța de apel a indicat că, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, se confirmă și prin declarațiile martorilor Svetlana Procopii, Oleg Procopii și Gheorghii Procopii (f.d.185, 198-199, vol.I).

La stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de apel a făcut referire la prevederile art. art. 61 alin. (2), 75 Cod penal și art. 394 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală.

5. Inculpatul, în temeiul pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs decizia, solicitând casarea acesteia cu menținerea sentinței.

În motivarea recursului a invocat că, instanța de apel nu a elucidat și constatat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei, or, probele administrate în cadrul instanței de apel, nu corespund cerințelor prevăzute de art. 101 Cod de procedură penală, adică nu sunt pertinente, concludente și utile pentru a putea fi puse la baza sentinței de condamnare, nu au fost coroborate între ele și nu pot demonstra vinovăția lui Daniâl Cojocari în sensul învinuirii înaintate.

Indică inculpatul că, instanța de apel a lăsat fără apreciere declarațiile părților vătămate depuse în ședințele de judecată a primei instanțe și a instanței de apel, potrivit cărora declarațiilor depuse în cadrul urmăririi penale nu le-au fost date citire, au fost scrise de către însuși colaboratorii de poliție ai IP Soroca, fiindu-le indicat doar unde trebuie să aplice semnăturile.

Din acest motiv, părțile vătămate în cadrul instanțelor de fond, sub jurământ au explicat de facto cum a derulat evenimentul.

Referitor la divergențele dintre declarațiile părții vătămate Arcadii Cojocari depuse în cadrul urmăririi penale și cele în cadrul ședințelor de judecată, recurentul a menționat că, partea vătămată a fost audiat de către ofițerul de urmărire penală

imediat după operație, nu înțelegea bine ce se petrece, nu a citit depozițiile scrise de ofițer, doar le-a semnat.

Susține inculpatul că, din declarațiile martorilor Svetlana Procopii, Gheorghe Procopii, Vladimir Madonici, Oleg Procopii, Leonid Curoșu, Valentina Curoșu, Lidia Cojocari și Tatiana Ghervas, nu rezultă vinovăția sa în săvârșirea infracțiunilor incriminate.

Totodată, declarațiile depuse de inculpat în cadrul urmăririi penale au rezultat din atitudinea lui față de consecințe, a fost în stare de ebrietate la moment, a fost șocat și nu-și amintea toate momentele.

Referitor la declarațiile sale indicate în actul de expertiză psihiatrico-legală, indică că, comisia de experți nu i-a adresat careva întrebări referitor la incidentul petrecut cu tatăl său și dânsul nu a povestit experților despre cele întâmplate.

Susține recurentul că, din cumulul de probe administrate la dosar rezultă dubii rezonabile în ce privește intenția inculpatului la producerea vătămării corporale grave părții vătămate Arcadii Cojocari, faptul că inculpatul l-a lovit intenționat cu secera pe ultimul, nu a fost dovedit prin probe incontestabile, iar potrivit art. 8 Cod penal, toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, se interpretează în favoarea bănuیتului, învinuitului, inculpatului.

Cu referire la învinuirea înaintată în baza art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, recurentul a indicat că, aceasta nu este clară, fiind indicată perioada 2013-2014 în care inculpatul ar fi săvârșit acțiuni de violență domestică față de părinții săi, perioadă în care Daniâl Cojocari nu s-a aflat la domiciliu în s. XXXXXXX, r-nul XXXXX, fapt confirmat și de părțile vătămate.

Învinuirea nu conține indicarea unui act concret de violență în familie, iar dosarul nu conține probe concrete și incontestabile ce ar confirma că un asemenea act a avut loc, decât copii din dosarele contravenționale și deciziilor pe două cazuri din anul 2013, prin care Daniâl Cojocari a fost sancționat pentru acțiuni ilicite față de Silvia Cojocari și Arcadii Cojocari și nu este admisă condamnarea inculpatului pentru aceleași acțiuni.

Afirmațiile acuzării precum că, inculpatul încontinuu și intenționat a manifestat violență fizică și psihică față de părinți, cu scopul de a-i intimida și a le provoca suferințe psihice puternice condiționate de epuizarea emoțională adusă onoarei, cinstei și demnității, produse prin insulte, injurii, calomnii, defăimări, aprecieri nefavorabile și nejustificate, nu sunt confirmate prin probe și rămân a fi declarative.

Părțile vătămate nu au invocat că, inculpatul i-a intimidat, i-a insultat, calomniat și defăimat.

Consideră recurentul că, prima instanță corect a concluzionat că vinovăția lui Daniâl Cojocari în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 157 Cod penal, este confirmată pe deplin.

Daniâl Cojocari se căiește sincer de cele săvârșite, iar părțile vătămate l-au iertat și nu au pretenții față de acesta.

Consideră inculpatul că, astfel i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil, prevăzut de art. 6 CțEDO.

6. Asupra recursului a prezentat referință partea vătămată Arcadii Cojocari, care s-a expus pentru admiterea acestuia, indicând motive similare celor din

recursul inculpatului.

6.1 Procurorul la fel a prezentat referință asupra recursului declarat de inculpat, în care a indicat că, criticele formulate de autorul recursului nu sunt motivate sub aspectul casării hotărârii recurate, ca fiind ilegală, or reaprecierea probelor nu se încadrează în prevederile art. 427 Cod de procedură penală.

Deci criticele formulate de recurent nu conțin indicii erorilor de drept și respectiv nu sunt motivate sub aspectul hotărârii contestate ca fiind ilegală.

Acuzarea consideră că instanța de apel în strictă conformitate cu prevederile art. art. 100, 101 Cod de procedură penală, a dat apreciere întregului sistem de probe și just a ajuns la concluzia condamnării lui Daniăl Cojocari în baza art. art. 201¹ alin. (2) lit. a), 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal.

Subsidiar a indicat procurorul că, luând în considerație modificările operate la dispoziția art. 201¹ prin Legea nr. 196 din 28 iulie 2016, intrate în vigoare la 16 septembrie 2016 și introducerea art. 78¹ Cod contravențional, cu aplicarea art. 10 Cod penal, infracțiunea incriminată lui Daniăl Cojocari în baza art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal constituie contravenția prevăzută de art. 78¹ Cod contravențional, iar procesul penal urmează a fi încetat în baza art. 391 alin. (2) Cod de procedură penală.

7. Judecând recursul ordinar, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia admiterii acestuia, cu casarea sentinței primei instanțe și deciziei instanței de apel, rejudecării cauzei și pronunțării unei noi hotărâri pe capătul de învinuire prevăzut de art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal și încetarea procesului penal pe art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 434 Cod de procedură penală, judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialului din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.

Cu referire la capătul de învinuire înaintat în baza art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează hotărârea atacată, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre, dacă nu se agravează situația condamnatului.

Colegiul penal lărgit reține că recurentul invocă temeiul de casare prevăzut de pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, solicitând menținerea sentinței, prin care acțiunile sale au fost încadrate în baza art. 157 Cod penal.

Însă, lecturând textul deciziei instanței de apel și a sentinței primei instanțe, în raport cu materialele cauzei, nu se reține admiterea de către instanța de apel a acestei erori, or ultima corect a dispus încadrarea acțiunilor inculpatului în baza art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal.

Astfel, vina inculpatului în faptele incriminate se demonstrează prin: ordonanța de începere a urmăririi penale din 17 noiembrie 2014 în baza art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal (f.d.1, vol.I); procesul-verbal de sesizare despre

săvârșirea infracțiunii din 17 noiembrie 2014 (f.d.7, vol.I); comunicarea telefonică din 17 noiembrie 2014 (f.d.8, vol.I); procesele-verbale de cercetare la fața locului din 17 noiembrie 2014, cu planșe ilustrative (f.d.10-18, 19-20, 21-22, vol.I); procesul-verbal de audiere a victimei Silvia Cojocari din 17 noiembrie 2014 (decedată la 23 septembrie 2015) (f.d.25, vol.I); procesul-verbal de audiere a părții vătămate Arcadii Cojocari din 20 noiembrie 2014 (f.d.34-35, vol.I); procesul-verbal de audiere a părții vătămate Silvia Cojocari din 19 noiembrie 2014 (f.d.39-40, vol.I); raportul de expertiză medico-legală nr. 248 „A” din 20 noiembrie 2014 (f.d.46, vol.I); actul de expertiză psihiatrico-legală în condiții de staționar nr. 01a-2015 din 06 ianuarie 2015 (f.d.56-57, vol.I); certificatul privind componența familiei lui Daniâl Cojocari (f.d.77, vol.I); raportul-caracteristică eliberat în privința lui Daniâl Cojocari (f.d.82, vol.I); procesul-verbal de audiere a bănuțului Daniâl Cojocari din 17 noiembrie 2014 (f.d.112-113, vol.I); cererea adresată de Arcadii Cojocari procurorului r-nului Soroca din 14 ianuarie 2015, prin care indică că îl iartă pe fiul său, Arcadii Cojocari și nu are careva pretenții față de ultimul (f.d.128, vol.I); procesul-verbal de prezentare a materialelor dosarului învinuitului și apărătorului (f.d.135, vol.I); declarațiile martorilor Leonid Curoșu, Valentina Curoșu, Vladimir Madonici, Svetlana Procopii, Gheorghe Procopii, Oleg Procopii, Lidia Cojocari, Tatiana Ghervas, depuse în ședința de judecată a primei instanțe (f.d.179, 181, 183, 185, 195-196, 198-199, 201, 203-205, vol.I); inculpatului Daniâl Cojocari depuse în ședința de judecată a primei instanțe (f.d.212-213, vol.I); părților vătămate Arcadii Cojocari și Silvia Cojocari, depuse în ședința de judecată a primei instanțe (f.d.160-151, 174-175, vol.I).

Totodată se reține că, prima instanță nu a supus verificării declarațiile părților vătămate Silvia Cojocari și Arcadii Cojocari depuse în cadrul urmării penale, imediat după cele întâmplare, a martorilor audiați Leonid Curoșu, Svetlana Procopii și Gheorghe Procopii, probe care sunt admisibile și au valoare probantă.

La fel, prima instanță a lăsat fără apreciere și faptul că, Daniâl Cojocari la 17 noiembrie 2014, fiind audiat în calitate de bănuț, în prezența apărătorului a recunoscut că i-a cauzat tatălui său leziuni, și anume că în urma unui conflict s-a enervat, a luat secera de lângă pat și i-a aplicat o lovitură în regiunea corpului (f.d.112-113, vol.I).

Fiind audiat în calitate de învinuit în prezența apărătorului, Daniâl Cojocari a declarat, că îi este clară învinuirea, vina o recunoaște integral, susține declarațiile date anterior (f.d.116, vol.I).

La informarea învinuitului și apărătorului despre terminarea urmării penale și prezentarea materialelor de urmărire penală, cereri sau demersuri de la învinuit și apărător nu au parvenit (f.d.134-135 vol.I).

Având în vedere cele enunțate supra, soluția primei instanțe referitor la încadrarea acțiunilor inculpatului din prevederile art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal în cele ale art. 157 Cod penal, este neîntemeiată și contravine circumstanțelor stabilite pe cauză.

Colegiul penal reține că la momentul săvârșirii faptei, adică 17 noiembrie 2014, textul art. 201¹ Cod penal, era în următoarea redacție:

(1) Violența în familie, adică acțiunea sau inacțiunea intenționată, manifestată fizic sau verbal, comisă de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei, care a provocat suferință fizică, soldată cu vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății, suferință psihică ori prejudiciu material sau moral,

se pedepsește cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 150 la 180 de ore sau cu închisoare de până la 2 ani.

(2) Aceeași acțiune:

a) săvârșită asupra a doi sau mai multor membri ai familiei;

b) care a provocat vătămarea medie a integrității corporale sau a sănătății

se pedepsește cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore sau cu închisoare de până la 5 ani.

(3) Aceeași acțiune care:

a) a cauzat vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății;

b) a determinat la sinucidere sau la tentativă de sinucidere;

c) a provocat decesul victimei

se pedepsește cu închisoare de la 5 la 15 ani.

Însă la momentul pronunțării deciziei de către instanța de apel, 21 septembrie 2016, au intervenit modificări în prevederile art. 201¹ Cod penal, prin Legea nr. 196 din 28 iulie 2016, în vigoare din 16 septembrie 2016.

Astfel, norma prevăzută de art. 201¹ Cod penal, are următorul cuprins:

(1) Acțiunea sau inacțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin:

a) maltratare, alte acțiuni violente, soldate cu vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății;

b) izolare, intimidare în scop de impunere a voinței sau a controlului personal asupra victimei;

c) privarea de mijloace economice, inclusiv lipsirea de mijloace de existență primară, neglijare, dacă au provocat victimei vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății,

se pedepsește cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 150 la 180 de ore sau cu închisoare de până la 3 ani.

(2) Faptele prevăzute la alin. (1):

a) săvârșite asupra a doi sau a mai multor membri ai familiei;

b) săvârșite în legătură cu solicitarea sau aplicarea măsurilor de protecție;

c) care au provocat vătămarea medie a integrității corporale sau a sănătății,

se pedepsesc cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore sau cu închisoare de la 1 la 6 ani.

(3) Faptele prevăzute la alin. (1) și (2) care:

a) au cauzat vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății;

b) au determinat la sinucidere sau la tentativă de sinucidere

se pedepsesc cu închisoare de la 6 la 12 ani.

(4) Faptele prevăzute la alin. (1) sau (2) care au cauzat vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății soldată cu decesul victimei

se pedepsesc cu închisoare de la 12 la 15 ani.

În speță, Colegiul penal subliniază că infracțiunea de violență în familie a

fost săvârșită de Daniăl Cojocari până la intrarea în vigoare a Legii nr. 196 din 28 iulie 2016, prin care a fost modificată norma inclusă în art. 201¹ Cod penal.

Potrivit art. 8 Cod penal, caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

Conform art. 10 Cod penal, legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale.

Totodată, Colegiul penal lărgit menționează că legea nouă ar putea fi aplicată față de inculpat, în situația în care aceasta ar crea pentru inculpat o situație mai favorabilă, în speță însă dispoziția art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal (în redacția Legii nr. 167 din 09 iulie 2010, în vigoare din 03 septembrie 2010), prevedea o pedeapsă minimă de 5 ani iar maximă de 15 ani închisoare, adică pedeapsa minimă este mai blândă în comparație cu dispoziția - art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal (în redacția Legii nr. 196 din 28 iulie 2016, în vigoare din 16 septembrie 2016) care prevede ca pedeapsă închisoarea de la 6 ani la 12 ani.

Totuși, instanța de recurs reține că prin prisma prevederilor art. 16 alin. (5) Cod penal, infracțiunea prevăzută la art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal (în redacția Legii nr. 167 din 09 iulie 2010, în vigoare 03 septembrie 2010), care prevede o pedeapsă minimă de 5 ani și maximă de 15 ani închisoare, se califică ca infracțiune deosebit de gravă, iar potrivit art. 72 alin. (4) Cod penal, persoana recunoscută vinovată urmează să execute pedeapsa în penitenciar de tip închis.

Însă fapta prevăzută la art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal (în redacția Legii nr. 196 din 28 iulie 2016, în vigoare din 16 septembrie 2016) care prevede ca pedeapsă închisoarea de la 6 ani la 12 ani, prin prisma prevederilor art. 16 alin. (5) Cod penal, se califică ca infracțiune gravă, iar prin prisma prevederilor art. 72 alin. (3) Cod penal, persoana recunoscută vinovată urmează să-și ispășească pedeapsa în penitenciar de tip semiînchis.

Reieșind din normele enunțate, Colegiul penal consideră că la caz, în privința lui Daniăl Cojocari urmează a fi aplicat art. 10 Cod penal, deoarece art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal (în redacția Legii nr. 196 din 28 iulie 2016, în vigoare din 16 septembrie 2016) creează o situație mai favorabilă pentru inculpat, or, inculpatul potrivit legii noi, urmează să execute pedeapsa în penitenciar de tip semiînchis și nu în penitenciar de tip închis.

Cu trimitere la prevederile art. art. 61, 75 Cod penal, instanța de recurs consideră că pedeapsa 6 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, este echitabilă și în concordanță cu scopul pedepsei penale - de a preveni săvârșirea de noi infracțiuni atât de către inculpat cât și alte persoane.

Colegiul lărgit ținând cont de prevederile art. 385 alin. (1) pct. 13) Cod de procedură penală, menționează că corpurile delictelor o seceră și un cuțit urmează a fi restituite proprietarului Cojocari Arcadii, iar două coșuri de pernă și două tamponane de vată de nimic.

Cu referire la capătul de învinuire înaintat în baza art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. b) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să admită recursul, cu casarea hotărârii atacate și cu dispunerea încetării procesului penal, în cazul în care se constată că există circumstanțele stipulate de art. 391 alin. (1) pct. 4) Cod penal, adică există o hotărâre definitivă asupra aceleiași persoane pentru aceeași faptă.

Prin urmare, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, care a dus la adoptarea unei hotărâri ilegale de către instanța de apel.

Or, rațiunea exercitării căii de atac, în particular avându-se în vedere recursul ordinar, rezidă în preîntâmpinarea și înlăturarea erorilor în domeniul justiției, iar controlul judecătoresc pe care acesta îl declanșează, are un rol preventiv și unul reparator al erorilor de drept admise de instanțele de fond.

În acest context, revenind la textul recursului ordinar declarat, Colegiul penal lărgit constată că criticele invocate de inculpat se încadrează în cele expuse în pct. 11) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, potrivit cărora poate fi atacată cu recurs hotărârea instanței de apel în cazul în care persoana condamnată a fost judecată anterior în mod definitiv pentru aceeași faptă.

Verificând alegațiile recurentului, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit conchide că argumentele inculpatului sunt întemeiate, iar instanța de apel la adoptarea soluției de admitere a apelului declarat de procuror, cu casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, nu a respectat cu strictețe prevederile legale, adoptând o soluție greșită în speță privind condamnarea lui Daniâl Cojocari în baza art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal.

Colegiul penal lărgit a statuat asupra acestei concluzii reieșind din următoarele considerente.

Astfel, potrivit cererii din 15 iulie 2017, Arcadii Cojocari a solicitat organelor de poliție de a lua măsuri cu fiul său Daniâl Cojocari, care la 15 iulie 2013, ora 11.30, în urma unui conflict la lovit cu palma peste față, cauzându-i dureri fizice (f.d.85, vol. I).

Potrivit avertizării oficiale din 15 iulie 2013, Daniâl Cojocari a fost avertizat de către șeful de post ca să nu comită acte de violență în familie, să nu intre în conflict cu rudele, să nu facă abuz de băuturi alcoolice, să nu încalce ordinea publică și să nu săvârșească contravenții și infracțiuni, în caz contrar va fi pedepsit conform legislației în vigoare (f.d.89, vol. I).

La fel, potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție din 24 decembrie 2013, Daniâl Cojocari a fost sancționat pentru săvârșirea contravențiilor prevăzute de art. 69 alin. (1) Cod contravențional cu amendă în mărime de 20 unități convenționale și art. 78 alin. (2) Cod contravențional, cu amendă în mărime de 50 unități convenționale, pentru faptul că la 10 decembrie 2013, aproximativ la orele 14.00 – 15.00, în s. Xxxxxxx, r-nul Xxxxx, în urma unui conflict a numit cu cuvinte necenzurate și a aplicat lovituri mamei Silvia Cojocari și tatălui Arcadii Cojocari (f.d.104, vol.I).

Ulterior, procesul-verbal cu privire la contravenție din 24 decembrie 2013, nu a fost contestat, adică, atât avertizarea oficială cât și procesul-verbal respectiv, se echivalează cu hotărâri judecătorești irevocabile și reprezintă autoritatea de lucru judecat, care nu permite declanșarea unei noi proceduri cu privire la aceeași

faptă și aceeași persoană.

Or, pentru stabilirea semnificației sintagmei „hotărâre definitivă”, în raport cu reglementările juridice naționale, trebuie reținute interpretările date de legiuitor în art. art. 466 - 467 Cod de procedură penală.

Potrivit art. 33 alin. (1) Cod contravențional, avertismentul constă în atenționarea contravenientului asupra pericolului faptei săvârșite și în recomandarea de a respecta pe viitor dispozițiile legale.

Conform art. 442 alin. (1) Cod contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

La caz, Colegiul penal lărgit apreciază că, potrivit legislației procesuale penale naționale, avertizarea oficială și procesul-verbal cu privire la contravenție se echivalează cu hotărâri judecătorești irevocabile și reprezintă autoritatea de lucru judecat.

Deci, autoritatea de lucru judecat este considerat un principiu, exprimat prin *non bis in idem* - principiu care nu mai permite declanșarea unei noi judecăți cu privire la aceeași faptă și aceeași persoană, dacă acestea au făcut obiectul unei judecăți pentru care există deja o hotărâre definitivă.

În ideea necesității conferirii unui caracter de stabilitate activității de justiție, s-a decis că hotărârile definitive sunt executorii și se bucură de autoritate de lucru judecat. În acest context hotărârea este considerată că reprezintă o expresie a adevărului, *res judicata pro veritate habetur*, or în acest fel se asigură stabilitatea ordinii de drept.

Însă, contrar exigențelor legale, în cauză se constată că, potrivit ordonanței din 20 noiembrie 2014, Daniël Cojocari a fost pus sub învinuire pentru faptul că, pe parcursul anilor 2013-2014, de mai multe ori, cu caracter continuu, intenționat a manifestat violență fizică și psihică față de membrii familiei sale, tatăl Arcadii Cojocari și mama Silvia Cojocari, cu scopul de a-i intimida pe ultimii și a le provoca suferințe psihice puternice condiționate de epuizarea emoțională adusă onoarei, cinstei și demnității, produse prin insulte, injurii, calomnii, defăimări, aprecieri nefavorabile și nejustificate (f.d.114, vol.I).

Raportat la cele expuse supra, Colegiul penal lărgit amintește că art. 22 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că nimeni nu poate fi urmărit de organele de urmărire penală, judecat sau pedepsit de instanța judecătorească de mai multe ori pentru aceeași faptă.

Totodată, în acest context urmează a se evidenția și stipulările din art. 6 a Hotărârii Curții Constituționale nr. 26 din 23 noiembrie 2010 cu privire la excepția de neconstituționalitate a prevederilor alin. (6) art. 63 Cod de procedură penală, potrivit căreia principiul constituțional de a nu fi urmărit, judecat sau pedepsit de mai multe ori pentru aceeași faptă impune în linii mari autorităților publice competente nu numai interdicția de a judeca repetat persoana, dar și interdicția de a urmări de mai multe ori persoana pentru aceeași faptă.

La fel, Curtea Constituțională a statuat că pentru a nu transforma dreptul de a nu fi urmărit sau judecat de mai multe ori pentru aceeași faptă într-un drept absolut, ceea ce ar împiedica descoperirea infracțiunilor și criminalilor, sistemele

de drept, inclusiv Convenția, au reglementat expres derogările admisibile.

Principiul *non bis in idem* reglementat de norma nominalizată supra îl regăsim și în art. 4 al Protocolului nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care stipulează că: „Nimeni nu poate fi urmărit sau pedepsit penal de către jurisdicțiile aceluiasi stat pentru săvârșirea infracțiunilor pentru care a fost deja condamnat printr-o hotărâre definitivă conform legii și procedurii penale ale aceluiasi stat”.

În privința condițiilor de aplicare a textului citat, reținem, că pentru a putea invoca dreptul pe care acesta îl consacără, persoana în cauză trebuie să fi suferit o condamnare, să fi fost achitată sau să se fi dispus încetarea urmăririi penale pentru fapta cu privire la care este din nou urmărită sau judecată.

Principiul „necondamnării repetate pentru una și aceeași faptă” este aplicabil ori de câte ori autoritățile competente formulează din nou împotriva unei persoane o acuzație în materie penală după pronunțarea unei noi hotărâri irevocabile de condamnare sau de achitare în același stat, hotărâre care se bucură de autoritate de lucru judecat cu privire la această faptă.

Acest articol se referă nu numai la dreptul de a nu fi judecat, condamnat de două ori pentru aceeași faptă, ci și la dreptul de a nu fi urmărit penal de două ori pentru aceeași faptă.

Prin urmare, în cazul dat trebuie să persiste următoarele condiții:

- să existe o hotărâre de condamnare la o pedeapsă penală din cea prevăzută de legea penală, fie de achitare, a unei persoane împotriva căreia a fost formulată o acuzație în materie penală și nu contează la care grad de jurisdicție s-a adoptat hotărârea respectivă;

- hotărârea de condamnare sau de achitare să fie definitivă conform legii și procedurii penale ale statului respectiv, fie prin epuizarea căilor ordinare de atac, fie prin neexercitarea acestora;

- autoritățile judiciare competente să formuleze din nou aceeași acuzație, privind aceleași fapte cu caracter penal, împotriva aceleiași persoane.

Nu prezintă importanță în această a doua procedură dacă faptele au aceeași încadrare juridică sau o altă încadrare juridică, important este că fapta să cuprindă aceleași acțiuni.

În speță este relevant și prezintă interes jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, în cauza Zolotuhin c. Rusiei, hotărârea din 10 februarie 2009, unde reclamantul a solicitat Curții să declare că au fost încălcate prevederile art. 4 din Protocolul nr. 7 la Convenție în privința sa, atunci când instanțele naționale l-au condamnat mai întâi, în mod contravențional, pentru fapta de huliganism, apoi, tot pentru aceeași faptă de huliganism, a fost tras la răspundere penală conform Codului penal. Marea Cameră a hotărât că: „art. 4 din Protocolul nr. 7 trebuie înțeles în sensul că el interzice nu numai judecarea, dar și urmărirea penală (indiferent că ulterior Zolotuhin a fost achitat pentru săvârșirea infracțiunii de huliganism), a unei persoane pentru o a doua „infracțiune”, în măsura în care aceasta are la origine fapte identice sau fapte care sunt, în substanță, aceleași”.

Astfel, Daniil Cojocari a fost pus sub învinuire pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, la materialele cauzei însă fiind administrate probe care confirmă înjuria și vătămarea integrității corporale a

părinților Arcadii Cojocari și Silvia Cojocari la 15 iulie 2013 și 10 decembrie 2013, pentru care deja a fost sancționat contravențional prin avertizarea oficială din 15 iulie 2013 și decizia agentului constator din 24 decembrie 2013.

Prin sentința Judecătorei Soroca din 01 iunie 2015, Daniâl Cojocari a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, din motivul neconstatării existenței faptei infracțiunii, însă prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 septembrie 2016, sentința a fost casată, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

În atare circumstanțe, rezultă că Daniâl Cojocari a fost condamnat pentru aceleași fapte de două ori, iar decizia instanței de apel din 21 septembrie 2016, este contrară principiului *non bis in idem*, fiind în situația când persoana a fost urmărită de mai multe ori pentru aceeași faptă.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit reiterează că printre garanțiile unui proces echitabil, reglementat de art. 6 CțEDO, se enumeră și faptul că orice persoană are dreptul de a fi judecat în mod echitabil de un tribunal independent și imparțial, iar cauza penală în privința lui Daniâl Cojocari nu a fost judecată în mod echitabil, fiind încălcate esențial drepturile inculpatului garantate atât de Constituția R. Moldova, CțEDO, cât și de Codul de procedură penală, iar această încălcare de lege echivalează cu o eroare judiciară, care urmează a fi corectată de către instanța de recurs.

Colegiul penal lărgit conchide că erorile procesuale admise de către prima instanță și instanța de apel cad sub incidența temeiului descris în art. 427 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală și urmează a fi corectate de instanța de recurs, prin admiterea cererii de recurs cu casarea sentinței Judecătorei Soroca din 01 iunie 2015 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 septembrie 2016 și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit căreia se dispune încetarea procesului penal în privința lui Daniâl Cojocari în baza art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, în legătură cu faptul că există o hotărâre definitivă asupra aceleiași persoane pentru aceeași faptă.

8. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. b), c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Se admite recursul ordinar declarat de inculpatul **Cojocari Daniâl Xxxxxx**, în propria cauză penală, se casează total sentința Judecătorei Soroca din 01 iunie 2015 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 septembrie 2016, se rejudecă cauza și se pronunță o nouă hotărâre după cum urmează:

Cojocari Daniâl Xxxxxx se recunoaște vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal și i se stabilește pedeapsa 6 (șase) ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul de executare a pedepsei lui **Cojocari Daniâl Xxxxxx** se calculează din 23 mai 2017, cu includerea în termenul de pedeapsă, a perioadei aflării acestuia

în arest preventiv din 17 noiembrie 2014 până la 01 iunie 2015 și executării pedepsei din 21 septembrie 2016 până la 23 mai 2017.

Se încetează procesul penal pe art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, în privința lui **Cojocari Daniil XXXXX**, în baza art. 391 alin. (1) pct. 4) Cod de procedură penală, deoarece există o hotărâre judecătorească definitivă asupra aceleiași persoane pentru aceeași faptă.

Corpurile delictive: o seceră și un cuțit de restituit proprietarului Cojocari Arcadii, iar două coșuri de pernă și două tampoane de vată de nimic.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 06 iulie 2017.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Petru Moraru

Ghenadie Nicolaev

Nadejda Toma

Constantin Alerguș